
Ik lees graag!

TEKST: MICHAEL KLIER

Michael Klier zit in het tweede jaar van de driejarige opleiding en leest graag. Zo graag, dat hij graag een leesgroepje zou starten met mede-cursisten van Phoenix, om samen over ervaringen met de Phoenix-boeken te sparren. 'Mijn grote liefdes zijn boeken en muziek. Thuis hadden we een boekenkast waarvan de inhoud me net zo fascineerde als de muziek die ik mijn vader op zijn viool bijna dagelijks hoorde spelen. Nog steeds duik ik daarom bijna elke dag met mijn neus in een boek van de boekenlijsten van onze opleiding.' Om zichzelf voor te stellen, vroegen wij hem een boek te bespreken van de lijst van aanbevolen literatuur. Michael koos voor *Hoe heb ik je lief* van Piet Weisfelt.

Een steeds verdergaande ontdekkingsreis

Hoe heb ik je lief nodigde mij als lezer uit voor een spannende ontdekkingsreis. Dat had ik niet verwacht toen ik de titel op de

boekenlijst bij de module 'relaties' van mijn Phoenixopleiding tegenkwam. In mijn relatie voelde ik me OK. Ik had ooit geleerd hoe ik op mijn partner moest letten en hield mijn eigen kwetsbare gevoelens liever bedekt. Liefhebben in een

intieme relatie, weet ik na het lezen van dit boek, gaat over meer: mij aan de ander laten zien. Deze ontdekking verandert niet alleen mijn bewustzijn als partner maar zeker ook als vader en professionele begeleider..

Seksualiteit was onderhuids aanwezig in ons ouderlijk huis, maar er werd nooit vrijelijk over gesproken

Mijn vader was een oorlogskind en tot zijn achtste zonder vader opgegroeid. Mijn opa was vijf jaar als soldaat en twee jaar als krijgsgevangene weg van huis geweest en had daarna amper nog een relatie met zijn zoon kunnen opbouwen. Mijn vader heeft twee keer alles achter zich moeten laten. Als kleuter moest hij met zijn familie uit zijn geboorteland Tsjechië (Sudetenland) naar Oost-Duitsland vertrekken, zoals alle Duitsers die er nog woonden. En later als student, toen het communistische regime hem had verboden om viool te studeren, gebeurde dat nog een keer. Zijn liefde voor de muziek dwong hem over de grens naar West-Berlijn te vluchten waar hij wel mocht studeren. In Berlijn was hij bij zijn aankomst zo eenzaam dat hij zich aanleerde om vrouwen op straat aan te spreken. Toen hij later mijn moeder in een jazzclub ontmoette, viel hij voor haar brutale uitspraken en mooie smoel. Zij was net als hij door de oorlog getraumatiseerd, ook zij moest als kind op de vlucht uit Silezië (Polen) alles achterlaten. Ze heeft haar vader nooit gekend. Die sneuvelde aan het eind van de oorlog voordat ze twee jaar werd. Echte nabijheid was voor beiden een bedreigend terrein. Ze vonden wél troost in de liefde voor de kunst. 'Mensen

openen de grenzen en verliezen zich in de kunst die zij scheppen of genieten.' schrijft Weisfelt. Ik ben genoemd naar een jonge joods-Amerikaanse sterviolist (Michael Rabin), die ze beiden aanbaden. Maar al in het kraambed liet mijn vader mijn moeder weten dat hij geen boodschap had aan seksuele trouw. Mijn moeder heeft van alles geprobeerd om een weg samen met hem te vinden. Ze leefden, zoals veel stellen in de jaren '70, wild en roekeloos en hadden eindeloze ruzies voordat ze uiteindelijk gingen scheiden toen ik twaalf was.

'Je kunt niet méér contact met de ander maken dan dat je contact met jezelf hebt.'

In *Hoe heb ik je lief* gaat het over liefde, intimiteit en seksualiteit. Ik was er lange tijd van overtuigd een goede minnaar te zijn. Maar ik was tot twaalf jaar geleden niet in staat om me voor langere tijd aan een partner te binden. Pas na jarenlange therapie sessies bij verschillende coaches leerde ik met mijn huidige vrouw een relatie op basis van ver-

trouwen op te bouwen. Tijdens het lezen van dit boek heb ik enorm veel ontdekt over geven en nemen, respect en kwetsbaarheid en het belang van grenzen. Ik ben mijn ouders dankbaar voor hoe zij zich hebben vrijgevochten van de demonen uit hun familiegeschiedenis. Voor onze kinderen wil ik op mijn beurt weer een voorbeeld zijn in het eerlijk liefhebben.

Hoe heb ik je lief is ook een doe-boek.

Op bijna elke tweede pagina vind je (partner)oefeningen. Ze zijn in hun duidelijkheid vaak net zo confronterend als leerzaam. Ik heb hier om te beginnen geleerd om weer eens goed naar mijn partner te *kijken*. In de uitvoerige bijlage met oefeningen aan het eind van het boek gaat het zowel over 'valse schaamte' als over 'oefenen als investering in de liefde'. Ik werd me hier ondanks al mijn jaren op de yoga-mat duidelijk bewust van het belang van het (ook gezamenlijke) ademen, het tijd nemen en het experimenteren met wat dan ook in je opkomt. Ik ben van plan om nog heel veel samen met mijn partner hierop te oefenen. 🌀

Hou jij ook van lezen en lijkt het je leuk om samen met Michael de mogelijkheid van een leesclub te onderzoeken? Stuur dan een mailtje naar vuurvogel@phoenixopleidingen.nl

Wij zorgen er dan voor dat jullie met elkaar in contact komen.